

Kunstsilkefabrikken A/S - inntekter, avskrivninger, skatteforhold.

-

Jeg hadde i min skrivepult på fabrikk-kontoret en mappe merket "Styret" med regnskaper og interne meddelelser om regnskaper, avskrivninger etc., som jeg hadde fått av selskapet i egenskap av styremedlem. Denne mappe ble nektet utlevert meg.

Jeg har således ingen underlag.

Det var pr. 1/1-1945 lagt ned i anlegget ca. kr. 4.500.000.-, mens dette pr. samme dato var bokført med ca. kr. 800.000.-. Det var således avskrevet ca. kr. 3.700.000.-.

Råvarer, materialer etc. representerte en innkjøpspris av ca. kr. 1.200.000.-, og var pr. 1/1-1945 nedskrevet med ca. kr. 500.000.-.

Anlegget var godt vedlikeholdt, på vedlikeholdskonto var dessuten ført alt av anskaffelser som ikke var direkte utvidelser. Vedlikeholdskontoen var i de senere år vel kr. 400.000.-, pr. år.

De tillatte ordinære avskrivninger var ca. kr. 350.000.-, pr. år (15 % på maskiner og 3 % på bygninger). Utover dette beløp ble i 1942 og 43 avskrevet ekstra 50 %, som var tillatt av Riksskattestyret, med ca. kr. 150.000.-, pr. år.

Men utover dette ble i krigsårene avskrevet direkte fra gevinst og tapskonto, delvis ved avslutningen av perioderegnskapene i årets løp og delvis ved årsregnskapet tilsammen ca. kr. 1.850.000.-

Så å si alle nybygg, maskiner, apparater og montasje vedrørende de stadige utvidelser som tredoblet produksjonen, ble avskrevet ekstraordinært. De samme investeringer dannet til tross herfor del av grunnlaget også for de ordinære avskrivninger.

Nettooverskuddet for 1942 var således ca. kr. 915.000.-, mens årsregnskapet viste et skattbart nettooverskudd på kr. 270.000.-

Nettooverskuddet for 1943 var ca. kr. 945.000.-, mens årsregnskapet, såvidt erindres, viste et skattbart nettooverskudd på kr. 170.000.-.

Stiftelsen norsk Okkupasjonsvesen
Nettooverskudd for 1944 var ca. kr. 365.000.-, mens årsregnskapet viste et underskudd på kr. 50.000.-.

Jeg fremla løpende oppgaver for styret over perioderegnskapene - 6 pr. år, hvorav fremgikk det virkelige overskudd og forslag til ekstraordinære avskrivninger. De samme oppgaver forela jeg for representantskapets kontrollnemnd.

Dessuten forela jeg årlig en oppgave til de samme organer over de samlede ordinære og ekstraordinære avskrivninger for året og for de foregående år. Mine eksemplarer av nevnte oppgaver, hvilke ble utarbeidet av kontorsjef Augustsen, lå i forannevnte mappe merket "Styret".

Jeg konfererte ved årsoppgjørene 1941 og 1942 om forannevnte ekstraordinære avskrivninger med daværende rådmann og liknings s f Holte, som var enig i disposisjonene under følgende synsvinkel:

- 1.) Tekstilreferenten i Reichskommissariatet. Dr. Kantz hadde advart meg vedr. planen fra RK's, resp. fra tysk industri's side, om ev. å erklære norsk kunstsilkeindustri for mindre ønskelig.
2. I fall strid herom måtte regnes med priskrig og/eller stor tvungen utvidelse av bedriften til stor overpris, for å kunne møte konkurransen.
3. Kommunen hadde fortiden rikelige inntekter og liknings sjefen var enig i at industrien derfor sanerte seg.
4. Den kommunale kriseavgift til staten var sterkt avhengig av vedk. kommunes økonomi.
5. Man kunne befrykte konfiskasjon av kommunale midler til okkupasjonsmaktens formål.

Jeg mente under samtaler om forslag til foretagelse av de ekstraordinære avskrivninger foranstående synspunkter for styrets medlemmer, derimot ikke for revisoren eller for kontrollnemndens medlemmer, da opplysninger av denne art jo måtte gis meget forsiktig under okkupasjonen.

Jeg erfarer at kapitalen i Kufa skal forhøys sterkt for å møte store forestående utvidelser, det er nevnt at amerikansk kapital har fått konsesjon på å tegne aksjer for inntil kr. 20.000.000.-.

Kufa's opprindelige aksjonærer har jo under krigen ikke fått noen årsberetning og heller ikke senere noen beretning om selskapets virkelige stilling. De aksjonærer som løp risikoen ved å sette penger inn i denne for landet nye industri, har krav på å få vite hva deres aksjer er verd for kapitalen utvannes.

Jeg vil også gjerne forelegge for aksjonærene hvorvidt disse finner det rimelig at jeg som startet dette selskap og som har ført det frem til den posisjon det hadde pr. 9. mai 1945, hals over hode skal kastes ut av det hele uten noen godtgjørelse, på grunn av en politisk forfølgelse som intet har med Kufa å gjøre. Tvertom har mitt medlemskap i N.S. for en stor del muliggjort selskapets utvikling under krigen.

Da jeg regnet min stilling i Kufa for urokkelig, har jeg nøyet meg med en sammenlikningsvis minimal gasje kr. 12.000.00.- pr. år i 1937 - 1939. Kr. 13.200.- i 1940. Kr. 16.000.- i 1941 -43 og Kr. 20.000.- i 1943 - 45, uten tantieme.

30. august 1946.

Anna Bergsvik
(sign.)